

עזרא פרק ג / הקמת המזבח ותחילת בניית בית המקדש

פסוקים א-ו: בניית המזבח וחינוך עבודת הקורבנות

העבודה בבית המקדש מתמקדת בשני מקומות: א. מקום פנימי בתוך ההיכל (אזור בתוך בית המקדש). ב. מקום חיצוני שמוחוץ להיכל, בחצר המקדש. בניית המקדש עורכת הרבה זמן. אך פשוט יותר וממהיר יותר לבנות בינתיים מזבח. לכן פעולת הבנייה הראשונה שעשו שבי ציון (העולים לארץ) הייתה בניית מזבח, כך יוכלו להתחיל בעבודת הקורבנות מיד. מכאן ניתן ללמוד שבניית מזבח ללא בית מקדש מתירה את הקרבת הקורבנות.

בראש הבונים היו המנהיגים ישוע בן יוצדק המנהיג הדתי וזרובבל בן שאלתיאל המנהיג המדיני. המזבח נבנה על פי ההוראות הכתובות בתורה.

הבנייה הייתה מלווה בחששות רבים מפני העמים השכנים לישראל שהציקו הרבה לשבי ציון. בחודש השביעי, חודש תשרי, בשנה הראשונה לעלייתם לארץ, נאסף העם אל ירושלים והחלו להקריב קורבנות לה' למרות שבית המקדש עדיין לא נוסד. העם חגג את חג הסוכות ככתוב בתורה והקריבו קורבנות בכל ימי החג.

פסוקים ז-ט: ההכנות לבניין ההיכל

בינתיים נערכו ההכנות לבניית בית המקדש: אספו כסף לבעלי מלאכה, קנו עצים לבנייה. הכל נעשה ברישיון כורש מלך פרס.

בחודש השני, חודש אייר, בשנה השנייה להגעת שבי ציון לארץ, זרובבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק מינו לויים להיות אחראים על כל מה שקשור לבניית בית המקדש.

פסוקים י-יג: טקס ייסוד ההיכל

העם חגג את טקס הנחת היסודות בתחילת בניין בית המקדש (התחלת הבנייה). הכהנים ניגנו בחצוצרות, הלוויים ניגנו במצלתיים והעם שר כדי להודות לה'.

לנוכחים בטקס היו רגשות מעורבים. מצד אחד רוב העם שמח מאוד, כי ראו בכך את התממשות נבואות הגאולה של העם. ירמיהו ניבא לעם לפני חורבן בית המקדש הראשון: "כֹּה אָמַר ה', עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקְוֵי-הַזֵּה, אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים, חָרַב הוּא מֵאֵין אֶדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה-- בְּעָרֵי יְהוּדָה, וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם, הַנְּשָׁמוֹת מֵאֵין אֶדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב, וּמֵאֵין בְּהֵמָה קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֻחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה, קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת-ה' צְבָאוֹת כִּי-טוֹב ה' כִּי-לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, מִבְּאֵים תוֹדָה בֵּית ה': כִּי-אֲשִׁיב אֶת-שְׁבוֹת-הָאָרֶץ כְּבָרְאֲשֵׁנָה, אָמַר ה'" (ירמיהו לג, י-יא). והנה דברי ירמיהו מתחילים להתקיים. סימן שהגיעה הגאולה.

מצד שני, הזקנים שזכרו את בית המקדש הראשון (שנבנה על ידי שלמה), הצטערו ובכו מכיוון שהבית שעכשיו הם בונים, הוא קטן ופחות מכובד ויפה ביחס לבית המקדש הראשון. אנחנו מבינות שהיה קיים קושי לראות את גודל השעה מול המציאות הריאלית (אמיתית) שבה הגאולה מתממשת "קמעא קמעא" (לאט ובצורה חלקית בלבד).

בימינו. בזה ניכר הפער שבין הציונות הדתית, המכירה בניסי ה' שהובילו להקמת המדינה, ומודה על כך לה' ביום העצמאות ובתפילה לשלום המדינה, למרות שטרם הגענו אל הגאולה השלמה; לעומת הגישה החרדית המתכחשת או מתעלמת מניסי ה'.